

Sygn. akt I ACz 277/17

## POSTANOWIENIE

Dnia 20 czerwca 2017 roku

Sąd Apelacyjny w Szczecinie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Halina Zarzeczna (spr.)
Sędziowie:	SA Tomasz Żelazowski SA Krzysztof Górski

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2017 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

z powództwa T. M., D. H., A. H.

przeciwko Wspólnocie Lokalowej (...) w K.

o ustalenie nieistnienia uchwały

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 10 stycznia 2017 r.

sygn. akt I C 232/16

**postanawia:**

**oddalić zażalenie.**

SSA T.Żelazowski SSA H. Zarzeczna SSA K. Górski

## UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 stycznia 2017 r. Sąd Okręgowy w Koszalinie odrzucił apelację pozwanej.

W uzasadnieniu Sąd I instancji wskazał, że zarządzeniem z dnia 19 grudnia 2016 r. doręczonym pełnomocnikowi pozwanej w dniu 27 grudnia 2016 r. pozwana została wezwana do uzupełnienia braków formalnych apelacji przez przedłożenie pełnego, podpisanego dokumentu (przedłożono jedynie pierwszą stronę), odpisu apelacji oraz uiszczenie opłaty w kwocie 200 zł – w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia. W określonym terminie pozwana braków formalnych nie uzupełniła. Mając to na uwadze, na podstawie art. 370 k.p.c., wobec nieuzupełnienia przez pozwaną braków formalnych apelacji w terminie, Sąd Okręgowy jej apelację odrzucił.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła pozwana, zaskarżając je w całości i wnosząc o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez przyjęcie apelacji pozwanej, ewentualnie uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Okręgowy w Koszalinie z pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach dotychczasowego postępowania.

Powyższemu orzeczeniu zarzuciła naruszenie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 373 k.p.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie, a także naruszenie art. 112 ust. 3 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez niezasadne odrzucenie sprzeciwu od wyroku zaocznego jako nieopłaconego, mimo, że sprzeciw jak i wniosek o zwolnienie od kosztów wniosła sama pozwana, nie reprezentowana wówczas przez pełnomocnika i winna zostać osobno wezwana do uzupełnienia braków fiskalnych, czego Sąd Okręgowy nie uczynił, odrzucając zażalenie na brak zwolnienia z kosztów sądowych.

### **Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:**

Zażalenie okazało się bezzasadne.

Zgodnie z art. 126 § 1 pkt 4 k.p.c. każde pismo procesowe powinno zawierać podpis strony albo jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika. Ponadto, stosowanie do treści art. 128 § 1 k.p.c. do pisma procesowego należy dołączyć jego odpisy i odpisy załączników dla doręczenia ich uczestniczącym w sprawie osobom, a ponadto, jeżeli w sądzie nie złożono załączników w oryginale, po jednym odpisie każdego załącznika do akt sądowych. Z kolei art. 126<sup>2</sup> § 1 k.p.c. stanowi, że sąd nie podejmie żadnej czynności na skutek pisma, od którego nie została uiszczona należna opłata.

Powyższe wymogi odnoszą się również do apelacji (art. 368 § 1 k.p.c.).

Pozwana nie podnosiła, aby złożona przez nią apelacja od wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 25 października 2016 r. spełniała powyższe wymagania (k. 173). Z tego względu należało uznać, że prawidłowe było zarządzenie z dnia 19 grudnia 2016 r. doręczone pełnomocnikowi pozwanej w dniu 27 grudnia 2016 r. wzywające do uzupełnienia braków formalnych apelacji przez przedłożenie pełnego, podpisanego dokumentu (przedłożone jedynie pierwszą stroną), odpisu apelacji oraz uiszczenia opłaty w kwocie 200 zł – w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia. Powyższe działanie Sądu było usprawiedliwione w świetle art. 368 § 1 k.p.c. w związku z art. 126 § 1 pkt 4 k.p.c. i w związku z art. 128 § 1 k.p.c. oraz art. 130 § 1 k.p.c.

Zakreślony termin do wykonania ww. zarządzenia – zgodnie z przepisem art. 164 k.p.c. w związku z art. 111 k.c., znajdującym zastosowanie do liczenia terminów procesowych z mocy przepisu art. 165 § 1 k.p.c. – upłynął pozwanej wraz z upływem dnia 3 grudnia 2017 roku. Słusznie zatem uznał Sąd I instancji, że w zakreślonym terminie pozwana braków formalnych nie uzupełniła, co nie było nawet kwestionowane w wywiedzionym zażaleniu.

Należy przy tym również wskazać, że niezrozumiałe są zarzuty skarżącego dotyczące naruszenie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 373 k.p.c. oraz art. 112 ust. 3 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Niniejsza sprawa dotyczy odrzucenia apelacji od wyroku, a nie sprzeciwu od wyroku zaocznego, jak twierdzi skarżący. Ponadto, co istotniejsze, w apelacji złożonej pismem z dnia 12 grudnia 2016 r. (k. 173), nie zawarto wniosku o zwolnienie od kosztów postępowania, a zatem Sąd nie wydał w tym przedmiocie żadnego rozstrzygnięcia. Z tego względu niezasadne jest twierdzenie skarżącego, że z wnioskiem wystąpiła sama pozwana i winna zostać osobno wezwana do uzupełnienia braków fiskalnych. Takie działanie mogło być usprawiedliwione dopiero po negatywnym rozstrzygnięciu sądu w przedmiocie wniosku o zwolnienie od kosztów. Mając na uwadze jednak okoliczność, że taki wniosek nie został zgłoszony, pozwana została wezwana do uzupełnienia braków w sposób prawidłowy ww. zarządzeniem Przewodniczącego z dnia 19 grudnia 2016 r. Również wspomniany brak fiskalny apelacji nie został jednak uzupełniony w terminie.

Wobec powyższego, zgodnie z art. 370 k.p.c. apelację pozwanej należało odrzucić - jako apelację, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

Powyższe skutkowało oddaleniem przez Sąd Apelacyjny zażalenia pozwanej, na podstawie przepisu art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

SSA T. Żelazowski SSA H. Zarzeczna SSA K. Górski